

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z powództwa M.S.
przeciwko Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie
o wynagrodzenie za pracę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 26 czerwca 2025 r.,
w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu
Okręgowego w Warszawie
z dnia 25 września 2024 r., sygn. akt XIV Pa 227/23,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2. odstępuje od obciążania strony pozwanej zwrotem kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz powódki.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 października 2023 r., VIII P 251/23 Sąd Rejonowy w Warszawie zasądził od pozwanego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na rzecz powódki M.S. kwotę 37.021,40 zł brutto tytułem wynagrodzenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od wskazanych w wyroku kwot i dat (pkt I), zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.120,64 zł brutto tytułem dodatkowego wynagrodzenia rocznego tzw. „trzynastki” wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od wskazanych w wyroku kwot i dat. (pkt II), w pozostałym zakresie umorzył postępowanie (pkt III);

zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt IV); wyrokowi w punkcie I i II nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 17.966,59 zł brutto (pkt V).

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 25 września 2024 r., VIII P 251/23, uchylił zaskarżony wyrok w punkcie I co do wynagrodzenia za pracę za okres od 1 stycznia do 31 maja 2023 r. tj. kwoty należności głównej w łącznej wysokości 11.745,20 zł i w tej części umorzył postępowanie (pkt 1); w pozostałym zakresie oddalił apelację (pkt 2); zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty (pkt 3).

W skardze kasacyjnej pozwany zarzucił naruszenie: 1) art. 178 ust. 2 Konstytucji RP; 2) art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP; 3) art. 481 § 1 k.c.

Pozwany wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, za pierwszą i drugą instancję, według norm przepisanych; a także zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego tytułem zwrotu spełnionego świadczenia kwoty 34.669,12 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, z czego od kwoty 15.810,56 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 października 2023 r. do dnia zapłaty, od kwoty 539,03 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 października 2023 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 18.319,53 wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 października 2024 r. do dnia zapłaty, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódka wniosła o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania o jej oddalenie w całości jako oczywiście bezzasadnej na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. gdyż zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu, a ponadto o nieobciążanie powódki kosztami zastępstwa prawnego pozwanego.

Pismem z dnia 8 kwietnia 2025 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego dnia 11 kwietnia 2025 r. pozwany cofnął skargę kasacyjną oraz wniosł o umorzenie postępowania.

Pismem z dnia 23 kwietnia 2025r. powódka wniosła o zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga to zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.) (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 listopada 2020 r., II PK 94/20, LEX nr 3080384 i z dnia 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421, por. też odnoszące się do kwestii związanych z art. 469 k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., I PK 251/13, OSNP 2015 nr 6, poz. 79).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. oraz odstąpił od obciążania strony pozwanej zwrotem kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz powódki w oparciu o art. 102 k.p.c.

[I.T.]

[a.ł.]